

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 9.

September.

1908.

Danmark.

T. & M. F.

Siden sidste Rapport har jeg besøgt forskjellige Menigheder og adspredte Søfænde. Det var mit Privilegium at forene to Sjæle med Kristus ved Daaben paa Zslands Vestkyst, paa Krørup Mark. Der er en Familie, som trofast har vidnet for Sandheden i flere Aar, og vi tror, at megen Sæd har været udsaaet, maasse tilshyneladende stille og ubemærket, men som dog vil bære Frugt. Paa dette Sted er der Anledning til at holde Møder, men i Aar bliver det nok umuligt at imødekomme deres Ønske. Vi bliver atter og atter paamindest om den store Trang for Arbejdere. Hosten er stor, og mange skal endnu advares. Mange har hørt Indbydelsen, men hidindtil gjort Undskyldning. Dog er der endnu nogle her og der, som sukker og jamrer for de Vederstyggeligheder, som gøres i Landet. Til disse maa Budstabet forkyndes.

Teltmødet (Brønderslev) er nu i fuld Gang. Det er ikke saa godt besøgt, som vi ønsker; men de, som kommer, kommer tilshyneladende af Interesse, eftersom de er stadige Tilhørere. Det var mit Privilegium at være til Stede ved et Møde der sidste Aag, og jeg var glad ved at se den Interesse, hvormed Tilhørerne fulgte Taleren. Hvad Udsaldet vil blive, er endnu ikke klart, men vi haaber, at ogsaa der nogle skal tage sit Standpunkt paa Sandhedens Side. Vi haaber, at særskilt vore Søfænde, som bor i Nærheden af Aalborg eller den nordligste Del af Landet, vil erindre Mødet i Aalborg fra den 25de—27de September. Det første Møde begynder Fredag Aften den 25de Septbr. Kl. 8.

For Zyens Vedkommende bliver Mødet afholdt i Ringe fra den 18de—20de Septbr., første Møde begynder Fredag den 18de Kl. 8 Aften.

Vi haaber, at Søfænde, som bor saa nær, at de kan deltage i disse Møder, allerede har lagt Planer til at overvære samme. Mansag dit Hjerte gjennem Guds Ords Lys; hvis der er noget, som hindrer dig fra at modtage Guds Velsignelser, saa det da ordnet, før du kommer.

Maa Herrens rige Velsignelse hvile over Arbejdet her i dets forskjellige Ørene! Maa Menighederne faa vel som de enkelte voksne og forfremmes i vor Herres Jesu Kristi Naade og Kundskab!
C. C. Jensen.

Hvad mon de tre Bogstaver skal betyde? T. & M. F.? Det skal jeg fortælle dem af eder, kjære Søfænde, som ikke endnu ved det. De betyder:

Traktat- & Missionsforeningen.

Og lad mig straks føje til: Denne Forening er Livskraften i enhver S. D. A. Menighed. Navnet angiver, hvad Foreningens Formaal er: At sprede Traktater og Blade og paa anden Maade udføre Missionsarbejde for dem, der endnu sidder i Mørke og ikke har set det „beundringsværdige Lys“, der har bragt Fred og Glæde til vore Hjerter.

Dette Arbejde har vort Samfund altid betragtet som overordentlig vigtigt, og der er næppe afholdt et Aarsmøde, uden at Betænkningen af Traktatvirksomheden har været fremholdt. Saaledes blev der da ogsaa i Aar vedtaget følgende Forslag paa vort Konferensmøde i Kjøbenhavn:

„Besluttet, at vi opmuntrer alle vore Troesføfænde til at stille sig som aktive Medlemmer i de lokale T. & M. Foreninger, og som saadanne arbejde med Fliid paa Udbredelsen af vor Litteratur og Udførelsen af andet Missionsarbejde, der forterer under disse Foreninger. Endvidere være det

Besluttet, at opfordre Bestyrelsen til at sørge for, at der fremkommer en Række Artikler i „Missionsaetretninger“ specielt om denne Virksomhed.“

Det er dette Forslag, der giver Anledning til nærværende Artikel og dem, der vil følge efter under samme Overskrift. Og det er en Sandhed, Søfænde, at Betydningen af Menighedernes Missionsarbejde kan ikke let overdrives. Denne Gjerning er nemlig dobbeltvirkende, dels indadtil, idet den styrker, velsigner og udvækker Menighedsmedlemmerne, dels udadtil, idet den oplyser og velsigner dem, der bliver Gjenstand for Virksomhed. Hvem der faar mest godt af det, den virkende eller den paavirkede, er ikke altid let at afgjøre, men en uomstøbelig Sandhed er det, at T. & M. Arbejdet er et Midbel i Guds Haand til at faa Velsignelse.

Denne Velsignelse kan ingen af vore Søfænde undvære, derfor bør ogsaa alle være Medlemmer af Foreningen. Selve Menigheden burde være Foreningen. Men er det nu ikke noget overdrevet? Kan virkelig alle uden Undtagelse udføre Missionsarbejde? Er alle fittede dertil?

Ja, Søfende! det kan lade sig gøre. Naar vi siden skal omtale de forskjellige Maader at arbejde paa, vil I indrømme, at der er noget for enhver, den ældste som den yngste, den svage som den stærke. Naturligvis er ikke alle lige dygtige eller lige stiftede til Gjærningen, ikke alle har lige megen Tid eller lige gode Anledninger, men med gyldig Grund kan ingen gøre sig helt fri for Deltagelse i det store og herlige Arbejde for Sjæles Frelse. Læs Mark. 13, 34 (hver sit sin Gjærning); Luk. 19, 12—24; Matt. 20, 1—16.

Hvori bestaar da Arbejdet?

Hvorpaa kan ikke svares med et enkelt Ord; thi Missionsforeningens Arbejde er mangearartet. Skulde man søge at samle det i én Sætning, kunde man sige: At leve som en sand Kristen er det bedste Missionsarbejde. Men det er for uklart et Svar til at give praktisk Undervisning til Foreningens Medlemmer. Lad mig derfor nævne nogle Maader at arbejde paa og saa siden forsøge at forklare dem nøjere:

1. Udsprede Traktater: sælge, bortgive eller bortlaane.
2. Bortlaane eller sælge vore Bøger.
3. Udbrede „Evangeliets Sendebud“ ved at samle Abonnenter eller sælge Løsumre.
4. Skrive Missionsbreve til Slægt, Venner og bekendte og ledsage disse Breve med Litteratur (f. Eks. „Ev. Sendeb.“).
5. Afslægge Missionsbesøg.
6. Holde Bibelæsninger.
7. Hjælpe syge og nødlidende.
8. Udbede Løbesedler og indbyde til Møde.
9. Være selskabelig, tjenstvillig og høflig.
10. Være inderligt for Missionsarbejderne og dem, som sidder i Mørke.

For jeg giver mig i Sag med at behandle hvert enkelt Punkt for sig, vil jeg tillade mig at rette en Opfordring til mine Medarbejdere i Norge og Danmark og til gamle trofaste aktive Medlemmer af Missionsforeningerne i disse Lande, om at komme mig til Hjælp. Jeg skal være glad ved at faa eders Mening at vide om:

1. Hvorledes det bedste Missionsbrev skrives. Giv f. Eks. en Anvisning paa, hvorledes man kan stille et Brev til en Person, til hvem man har sendt „Ev. Sendeb.“.
2. Hvorledes skal Foreningernes Medlemmer bedst sprede vore Traktater.
3. Hvorledes skal Foreningernes Medlemmer bedst udbrede „Ev. Sendebud“.

I Haab om, at mange vil lade deres Erfaringer komme bort L. & M. Arbejde til gode, venter jeg med det allerførste adskillige Skrivelser fra nær og fjern besvarende et eller flere af Spørgsmaalene. Jeg skal bruge eders Oplysninger med al Diskretion. Lad os forene os om at høre L. & M. Arbejdet op paa et højere Stade, og vi skal visstnok erfare meget af Herrens Velgjørelse til Belønning.

L. Munderspach,
Margrethesvej 5, Kjøbenhavn, V.

Bogsalget i alle Lande tilfammen beløb sig i Januar Maaned d. N. til ca. 100,000 Kroner. Dette var visstnok ikke lidet. Men i de seks Maaneder, der er hængaet siden, har dette Beløb været i stadig stigende, indtil det for Juni Maaned's Vedkommende naaede den smukke Sum af 600,000 Kroner. Herrens velsigner Bogsalget.

Endnu et Ord om Unionskolen i Skodsborg.

I forrige Nr. af „Missionsfosterretninger“ lovede jeg at ville fremkomme med en mere udførlig Meddelelse om vor Skole i Skodsborg. Da imidlertid Br. N. P. Nelsen i samme Nr. har skrevet en længere Artikkel angaaende Skolen og deri tillige rettet en saa alvorlig og indtrængende Hensigt til vore Søfende om at gøre noget for at faa de unge iblandt os uddannede til at tage virksom Del i Herrens Gjærning, er det næppe nødvendigt at sige ret meget mere. Jeg vil derfor indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger angaaende Sagen.

Som allerede meddelt begynder Skolen den 14de Oktober og varer i seks Maaneder. Følgende Fag indgaar i Skoleplanen, saadan som den nu er lagt:

1ste Aar: Bibel, Historie, Modersmaal, Engelsk, Geografi, Regning, Skrivning, Bogholderi, Sundheds-lære, Sangovelse.

2det Aar: Tyff, Naturhistorie og Fysik samt alle de under 1ste Aar nævnte Fag med Undtagelse af Skrivning.

3dje Aar: Bibel, Historie, Modersmaal (Sætnings- og Stil lære), Engelsk, Tyff, Regning, Fysik, Sundheds-lære, Pædagogik og Samfundslære.

Lærerefræfter: Foruden Br. L. Munderspach og underregnede vil Søster Anna Møller, der allerede har undervist i to Aar paa Skolen i Dybhyttan, samt Brødrene Chr. Hansen, Dr. N. P. Nelsen og R. J. Nagaard deltage i Undervisningen.

Som for omtalt vil Udgifterne ved Skolen blive 32 Kr. om Maaneden for Undervisning, Kost, Værelse, Lys og Varme. For Undervisning i Orgelspil, der vil blive givet i et begrænset Antal Timer om Ugen, betales ekstra, 50 Ore Timen, heri indbefattet Ret til Dvælle. Hver Elev maa være villig til at udføre indtil to Timers dagligt Arbejde af saadan Art, som der maatte blive paatrævet. Det forventes endvidere, at alle, der kommer til Skolen, vil være fuldt villige til at overholde de Regler, som Skolebestyrelsen har vedtaget. Enhver Kristen, som ikke blot er Kristen af Navn, vil altid sætte en Værdi i at opføre sig saadan, at hans Vandel maa være et hyndende Eksempel for andre; og fremfor alt vil han altid være villig til at lade sig sige.

Al Ting, som bør medbringes, kan nævnes: Sengestøj (ikke Madrasfer), Haandklæber og Servietter. Alt Badstøjet maa være tydeligt mærket. Det vil tillige være tilraadeligt for enhver at medbringe et Par Arbejdsforklæder.

Vi venter, at mange af vore unge Søfende vil benytte sig af denne Lejlighed til at blive uddannet til dygtige Arbejdere i Herrens store Bingeard. Ingen, der føler sig kaldet til at have en Del i det herlige Værk, Gud har betroet os, bør holde sig tilbage i en saa alvorlig Tid som denne. Læs endnu en Gang Br. N. P. Nelsens indtrængende Hensigt i forrige Nr. af nærværende Blad. Læs den med alvorlig Erfættelse og se, om ikke noget af det, som staar i den, gjælder dig, min kjære Broder og Søster. Der er noget at gøre i denne Sag baade for ældre som for yngre. De første kan hjælpe de sidste med Raad og Daad til at komme ud i Virksomheden; og det første og bedste Skridt hertil er at hjælpe til med at faa dem i Skole. Ved meget til Gud for os, kjære Søfende, at Skolen maa blive, hvad han ønsker: et mægtigt Redskab til at uddanne dygtige og gudhengivne Arbejdere, der med Held og til stor Velgjørelse kan være med til at fuldføre det afsluttende Arbejde i den store Høstmark.

Eders i Sandheden forbundne ringe Broder
Erik Arnesen.

Norge.

Til Troessøffende i Norge!

Vi burde altid ihukomme, at vi er Guds Husholdere; men af en Husholder forlanges, at han maa befindes tro i alle Ting. Er han ikke tro, har han domt sig selv.

Kristus arbejdede utrættelig for at bringe Lys, Trost og Frelse til Jordens Beboere, og dersom vi vandrer i Jesu Fodspor og er Medarbejdere med Kristus, saa vil vi ogsaa gjøre alt muligt for at bringe den nærværende Sandhed til Slægt, Venner og Naboer. Det kan jo gjøres paa mange Maader; men en god Maade er at samle Abonnenter paa „Ev. Sendebud“. Den norske Styrelse har allerede opfordret alle, som staar i Konfessions Tjeneste, til at saa mindst 10 nye Helaarsabonnenter paa „Ev. Sendebud“ dette Konferensaar. Jeg ved, at alle Arbejderne med Glæde vil gjøre dette, ja jeg har allerede modtaget Svar fra nogle, som siger, at de med Glæde vil samle Abonnenter paa „Ev. Sendebud“.

Nu, Søffende, vil jeg rette eder et Spørgsmaal, om I vil være med at samle Abonnenter paa „Ev. Sendebud“, saa at hver S.-D. Adventist i Norge kunde sætte sig som Maal at saa mindst én ny Helaarsabonnent dette Konferensaar. Dette synes mig at være et meget rimeligt Forlangende, og det kan lade sig gjøre, dersom vi vil bestemme os for det. Tænk hvor meget godt vi kunde gjøre paa denne Maade, og Resultatet vil vi se paa Opstandelsens Morgen, om ikke før. Bilde det ikke være en stor Glæde for os, om nogen paa den store Dag vilde sige: „Vi er frelst formedelt den Aargang af „Ev. Sendebud“, som du sendte mig.“ En S.-D. Adventistbroder fik mig til at abonnere paa „Ev. Sendebud“ et Aars Tid, iørend jeg begyndte at holde Sabbaten, og dette Blad var mig til stor aandelig Hjælp og Besledning.

Lad alle nu begynde at slaa et stort Slag for „Ev. Sendebud“ dette Aar. Ja, begynd i Dag og opset det ikke til Fremtiden. Dersom du ikke kan gjøre mere, saa betal for en Aargang af „Ev. Sendebud“ og send det til én, som du tror interesserer sig for religiøs Læsning, og du vil engang se Resultatet. Jeg har den Tro til eder i Norge, at alle vil hjælpe til, saa jeg ikke skal blive stueft i mine gode Forhaabninger.

Ederes ringe Tjener i Herren
N. C. Bergersen.

Grimstad.

Ved sidste Konferens blev det bestemt, at undertegnede skulde søge Virkefelt i Hønesø eller Brevik; men eftersom der intet passende Lokale kunde opdrives paa nogen af disse Steder, blev jeg anmodet af Konferensformanden at undersøge i Grimstad. Her fik jeg lejet Arbejdsforeningens Lokale til en moderat Pris. Vi er nu flyttet hertil og skal begynde Møderne 6te September.

Jeg har siden Konferensen, foruden Rejse i forskjellige Øyer paa Øilandet, virket paa Flekkefjordsstrakten og Stavanger. Paa det sidste Sted har jeg døbt 2 Søstre og en ung Broder, der før Sandhedens Skyld har maattet opgive sin Stilling som Regnskabsfører, men Herren, som lukker én Dør til, lukker nok en anden op igjen. Maa Gud velsigne disse kjære Sjæle og give dem Frimodighed til at gaa frem fra Kraft til Kraft, fra Sejler til Sejler, er min inderlige Bøn.

Søffende, bed for Virksomheden i Grimstad.

Ederes i Herren forbundne
A. D. Nærem.

Budifabets Begyndelse og Fremgang i Europa.

I Marts 1864 kom en Mand fra Amerika til Schweiz i Europa. Han havde før været Katolik, men var i Amerika bleven omvendt til Protestantismen. Senere kom han i Berørelse med vort Folk og annammede Sandheden. Han blev desværre ikke befaaende i den; men den Sød, han efter sin Ankomst faaede i Schweiz, havde fæstet Rod i andres Hjerter. En Del af dem, der var blevene mest berørte af Sandheden, blev enige om at sende én af deres Midte, Br. J. Erzenberger over til Amerika for at frembære deres Ønske om Hjælp for Brodrene dersteds. Efter megen Overvejelse besluttede vore amerikanske Brodre at sende dem Br. J. N. Andrews, og i 1874 afrejste han til Europa og bosatte sig i Basel, Schweiz. Dette var den første Missionær, vort Folk nogen Sinde havde sendt ud fra Amerika. Senere blev følgende andre sendte: D. L. Bourdeau i 1877. W. Ings og Maud Sisley i 1877. Edith Andrews og Anna Dyer i 1879. B. L. Whitney i 1883. A. C. Bourdeau og Abbie Bowen i 1884. L. R. Conradi i 1886. J. H. Waggoner, E. W. Whitney og M. Taylor i 1887. G. P. Holser i 1888.

Følgende af disse er døde, nemlig: J. N. Andrews og Dyer i 1883; Edith Andrews 1885; J. H. Waggoner i 1889; G. P. Holser i 1901 og D. L. Bourdeau i 1905.

J. N. Andrews var Formand for Virksomheden, indtil hans Helsebrød svigtede; Br. B. L. Whitney tog da hans Plads. Da Whitney døde, tog Holser Ledelsen. Da denne bukkede under, blev Hovedledelsen overdraget til Br. L. R. Conradi, der siden har ført Tilsyn med Virksomheden i saavel Europa som de dertil hørende Missionsmarker i Afrika og Asien.

Saa vidt det hellige Europa.

Hvad Virksomheden i Scandinavien angaar, saa blev Br. J. G. Matteson sendt hertil i 1877. Han rejste direkte til sin Hjemstavn — Trane — Kjør paa Langeland i Danmark, men fandt snart, at „en Profet“ er sjægtet i sit Fædreland. Han rejste da til Vejle, hvor fire Familier havde begyndt at holde Sabbaten. Marts efter blev den første Menighed organiseret paa Sjælland. Brodr. Knud og Andrew Brofson tog Vare paa Virksomheden der, medens Br. Matteson rejste til Kr. i Norge, hvor han ved Dampskibsagent D. Sørensen's Bistand fik lejet og indredt hele 3dje Egt. i Osterhaugsgaden 12. Agenten havde net opentlig lidet Tro paa Foretagendet; thi han stod fast paa, at der burde anbringes tætte Gardiner for Binduene, for, som han saade, at ikke Gjenboere skulde se, hvor saa der kom paa Møderne. Salen og alle tilstødende Værelser blev imidlertid aldeles overfyldte hver eneste Aften; ligeledes var Forstuen, Trappen opover og Trappen nedover propfulde af Mennesser, og mange maatte gaa bort. Der blev selvfølgevis Uro i Lejren. Sognepræst Sven Brun holdt Foredrag imod Matteson. Han trostede sig dog med, at denne Tro fordrede for store Opofferelser til, at den kunde faa Tilslutning af nogen videre Betydning.

En Methodistpræst Naaslien lejede Arbejdersamfundets store Sal, hvori han holdt det ene Foredrag efter det andet, ligesom han ogsaa skrev lange Artikler i Bladene imod Sandheden. Da han endelig af Br. Matteson blev opfordret til offentlig Diskussion, trak han sig tilbage og omkom snart efter paa Havel.

Efter otte Maaneders Forløb kunde der organiseres en Menighed paa 38 Medlemmer. Der var da i alt 50, som holdt Sabbaten. Det var ellers en meget bevæget Tid. I „Tiberens Legn“, som netop i disse Dage begyndte at udgaa som Fyldestskrift, staar anført: „Forfæmningerne har været overfyldte. Man angriber os

gjennem Skrift og Tale trindt omkring. Dette glæder os. Matt. 5, 12. Sandheden lyser altid klarest, naar den bliver stærkest angrebet." . . . „Den store Sal paa Klingenberg var overfyldt; der var vist henimod 1800 Tilhørere.“

I 1879 stiftedes en „Syvende-Dags Adventisternes Byggeforening“, der straks efter købte en Del af Eugenia-stiftelsens Gaard (Thor Olsen's Gd. 1) for 54,000 Kroner. Et Lokale med Siddepladse for ca. 400 blev indredet. Det „svarede godt til Hensigten“ og var „smukt og hyggeligt“, meddelte „Tidernes Tegn“. Paa denne Tid var der 86 Medlemmer i Menigheden. Salen var stadig overfyldt. „Tidernes Tegn“ udgik fra nu af som regelmæssigt otte-sidigt Blad to Gange om Maanden. Man købte sig Skrift og Redskaber; nogle Arbejdere kom dertil fra Amerika, der blev kjøbt en Haandpresse, og sidst paa Aaret begyndte man at trykke Bladet selv. Ligeledes blev flere Traktater trykt. Alle stod Værket bi med Hensyn til at møde Udgifterne ved hver Termin. En kom med 10 Kr. en anden med 50, en tredje med 100. Nogle kom med 4—500, som de var villige til at laane reuiter til til Foreningen. Det var Guds Bæret, og alle synes at have haft den rette Forfaaelse af det Ansvar, som hvilede paa dem. Traktat- og Missionsvirksomheden kom i fuld Gang. Som et Bevis paa hvilken Interesse disse Norges første Banebrydere (af hvilke nu kun faa er tilbage) havde, kan nævnes, at der blev solgt 67,000 Sider af Traktater og Skrifter i de første seks Uger af Foreningens Bestaaen samt 600 Blade.

Aaret 1881 begyndte Mattheson at udgive „Sundhedsbladet“ og „Bibelske Prædikener“. I 1884 begyndte det syvende Blad „Sanningens Hærsold“ at udkomme. Trykkeriets Virksomhed og Omsætning fra 1881 i tre efter hinanden følgende Aar beløb sig henholdsvis til 5351.15, 10,907.09 og 11,465.04 Kroner. Br. Surtten, der for Resten paa Opfordring har leveret en liden Skildring af sin første Erfaring, der vil fremkomme i næste Nummer, var den eneste faste Kolportør i hele Skandinavien.

Følge en Betingelse i Kjøbekontrakten maatte en Del af den kjøbte Bygning nedrives for at give Plads for en ny. Dette vilde tage bort en betydelig Del af Forsamlingslokalet. Et Andragende blev i 1884 sendt med W. J. Butler til Generalkonferensen i Amerika om Bidrag til Opførelse af en ny Bygning (Akersgaden 74). Dette Andragende blev indvilget, og næste Aar gif man under Bygmester L. Hansens Ledelse i Gang med Foretagendet. Den nye Bygnings Kostebe, uden Maskiner, beløb sig til 35,000 Kroner. Maskineriet androg 20—25,000 Kroner. Storstyrelsen af sidstnævnte Beløb blev skaffet til Beje fra Amerika.

Saaledes begyndte Værket i Norge. Under nævnte Tidrum var Værket gaaet fremad baade i Danmark og Norge saavel som ogsaa under Brødr. D. Johnsons og S. P. Rosenqvists Virksomhed i Sverige. I 1880 blev den danske Konferens organiseret, og 4 Aar senere den norske. Der er nu solgt Bøger i de to sidstnævnte Lande for flere Hundrede Tusinder af Kroner. Enden, der for sidstnævnte Landes Vedkommende de første Aar beløb sig til nogle ganske faa Tusinder, har nu steget til et samlet Beløb af over 50,000 Kroner. Menigheder findes næsten overalt fra det nordligste Norge til det sydligste Danmark. For alt dette maa vi ikke glemme at prise Gud.

I det øvrige Europa er Guds Bæret under Br. Conradis Ledelse ogsaa gaaet hurtigt fremad. Adventistene holder sine Sabbatmøder her og der over hele Europa. Det er ikke længere i Basel, Hamborg, Kjøbenhavn og Kristiania, de alene holder til; men de findes saa at sige i alle større Byer af Betydning; selv i gamle Rom, hvorfra Pavestømmet i Aarhundreder har udflyet sin falske

Være, har vi en Højskole, hvortil stadig strømmer nye Elever. Helt ude ved Ruslands hederlige Grænse langs med Volga, inde mellem Kaukasusens Bjerge i de mørkeste Kroge trænger Sandheden frem, og nye Menigheder opstaar. Over 100 nye Menigheder med et samlet Medlemsantal af 3—4000 lægges hvert Aar til Samfundet her i Europa. Stærk af disse kaster sin Stomagerløst, sin Plog, sin Høvl, sin Symaffine, eller hvad de nu har været beskæftiget med, og iler med sine Bøger, Blade og Skrifter ud i Herrens Vingård for at vinde nye Sjæle. Vi har i Sandhed naaet Afslutningens Tid, og Jesus staar lige for Døren. Du, som er gammel i Sandheden, har du Djuene oppe for alt dette? Er du tilfreds med, hvad du selv i din Livstid har gjort for Sandhedens Fremme og Sjælens Frelse? Udvider dit Hjerte sig mer og mer for Guds Sag, eller taber du Interessen Aar eiter Aar? I saa Fald vil jeg bede dig stue lidt fremad i Tiden til den Dag, da det nye Jerusalem med sine gyldne Gader, sine Perleporte og med Guds og Lammets sraalende Hertilighed skal ligge paa den ene Side og den utallige og evig fortabte Stare paa den anden. Paa hvilken Side vilde du helst være? Paa hvilken Side vilde du helst se mange, mange Tusinder slude være, der endnu ikke aner, at Naadens Dør er ved at lukkes for evig? Synes du ikke, at der er et stort Ansvar, som hviler paa os alle sammen? Eller tror du, at du kan grave dit Pund i Jorden og saa paa hin Dag alligevel høre: „Vel gjort du gode og tro Tjener?“

N. P. N.

Redaktionens Afdeling.

I Amerika planer vore Søfænde for at tage op Missionsarbejdet i Menighederne i Aar som de aldrig har gjort før. Studie ikke vi gjøre det samme i vore danske og norske Menigheder?

25 Kolportører ønske. Det synes, som om de ledende Brødre saavel som de nu arbejdende Kolportører i Norge er fast besluttet paa at hæve Vogsalget i nævnte Land op til et højere Niveau, end det har været de senere Aar. Vi haaber, det vil lykkes. Lederen ønsker fra 15—25 nye Kolportører til at bistaa i denne værdige Sag. Mon ikke disse staar paa Menighedernes „Torve“ og mener, at ingen har lejet dem? De var maasse ikke vaagne, da Vingårdens Herre passerede forbi; men endnu kalder han højt.

De Lande, hvori Sandheden har mødt de største Hindringer, har i de senere undergaaet alvorlige Kriser, der undertiden har antaget Form af store konstitutionelle Ombæltninger, og de Hindringer, der i Aarhundreder har staet som en uoverstigelig Mur for Evangeliet, er i Dag kun en Saga blot. Uhyrlige Kræfter har her og der traadt i Virksomhed for at standse Guds altbesejrende Budskab; men Gang paa Gang bliver de slagne, og hele Lande, der for kort Tid siden var tilluftet som en Mur, aabner nu sine Arme vidt for det sidste Naadens Budskab. Priset være Herren.